

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช ๒๕๒๔ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" สรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช ๒๕๒๔ ในด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารจำนวน ๒๓ คน อาจารย์ภาษาไทยจำนวน ๓๕ คน และนักศึกษาจำนวน ๓๕๖ คน ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่ง เปิดสอนสายวิชาบริหารธุรกิจ ๔ แห่งทั่วประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้น ๒ ชุด โดยได้แนวการสร้างแบบสอบถามจากการศึกษาหลักสูตร หนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร และผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช ๒๕๒๔ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ พุทธศักราช ๒๕๓๑ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check - list) และแบบปลายเปิด (Open end)

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น ๔ ระดับ

ตอนที่ ๓ เป็นข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบปลายเปิด (Open end)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ทรงคุณวุฒิ ๕ คน ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้กับผู้บริหาร ๒ คน อาจารย์ภาษาไทย ๓ คน และนักศึกษา ๑๐ คน ในสถานศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และบางส่วนเก็บรวบรวมด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ส่งไปได้รับคืนดังนี้ ผู้บริหาร ๒๑ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๐ อาจารย์ภาษาไทย ๓๒ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๐๕ และนักศึกษา ๓๕๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๑

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีทางสถิติดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ ๑ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามตอนที่ ๒ วิเคราะห์โดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่ามัชฌิมเลขคณิตรวม (Pooled mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม (Pooled Standard Deviation)

แบบสอบถามตอนที่ ๓ วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ของจำนวนผู้ตอบ

แบบสอบถาม

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ เสนอในรูป ตารางประกอบความเรียง ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ ๓ นำเสนอในรูปความเรียง ตามลำดับความถี่

สรุปผลการวิจัย

๑. สถานภาพของผู้อยู่แบบสอบถาม

ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าแผนก เป็นหญิงอายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย ศึกษาศาสตร์ บริหารการศึกษา และการบัญชี ผู้บริหารส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๒๔ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีผู้บริหารจำนวนน้อยที่เลยสอนภาษาไทย ผู้บริหารส่วนใหญ่ที่สอนภาษาไทย เคยสอนมาแล้ว เป็นเวลา ๑๕ ปี โดยสอนทั้งวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป และหมวดวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์ ระดับชั้น ปวช.ปีที่ ๓ ปวช.ปีที่ ๑ และปวช.ปีที่ ๒ มีจำนวนคาบที่สอนประมาณ ๓๐ คาบ / สัปดาห์ นอกจากงานสอนแล้วผู้บริหารที่สอนภาษาไทยยังทำหน้าที่หัวหน้าแผนก และอาจารย์แนะแนวอีกด้วย

อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำ เป็นหญิงอายุระหว่าง ๓๑ - ๕๐ ปี มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า วิชาเอกภาษาไทย อาจารย์ภาษาไทยส่วนมากไม่เคยเข้ารับการอบรม ส่วนอาจารย์ภาษาไทยที่เคยเข้ารับการอบรม จะได้รับการอบรมเรื่อง การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๒๔ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และการใช้สื่อการสอน อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่สอนวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมาแล้ว เป็นเวลาประมาณ ๑ - ๕ ปี วิชาที่สอนส่วนใหญ่ คือวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ในระดับชั้น ปวช.ปีที่ ๒ ปวช.ปีที่ ๑ และปวช.ปีที่ ๓ จำนวนคาบที่สอนประมาณ ๓๑ - ๓๕ คาบ / สัปดาห์ นอกจากงานสอนปกติแล้ว อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่ยังปฏิบัติหน้าที่อื่นอีกคือ อาจารย์แนะแนว และอาจารย์ที่ปรึกษา

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาบริหารธุรกิจส่วนใหญ่เป็นหญิง
มีอายุระหว่าง ๑๘ - ๒๐ ปี ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาชั้นมัธยมศึกษา ร่องลงมาคือ การขาย
เลขานุการ ทัศนศึกษารวม และภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ

๒. ความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ

๒.๑ การบริหารและการบริการหลักสูตร

คณาจารย์เตรียมบุคลากร โดยส่วนรวมผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก
แต่อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียด ทั้งผู้บริหารและอาจารย์
ภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ที่ปฏิบัติมากคือ เจลี่ยชั่วโมงสอนให้อาจารย์ภาษาไทย
แต่ละคนอย่างเหมาะสม และการจัดอาจารย์เข้าสอนในระดับชั้นต่าง ๆ โดยพิจารณาตาม
ความรู้ ความสามารถและความสมัครใจของอาจารย์ ที่เห็นสอดคล้องว่าปฏิบัติน้อยคือ
การนิเทศแก่อาจารย์ภาษาไทยเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เข้าใจ และสามารถดำเนินการไปตาม
หลักการของหลักสูตร ส่วนที่ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติ
น้อยคือ การสนับสนุนให้อาจารย์ภาษาไทย เข้ารับการอบรมงานหรือศึกษาต่อเพิ่มเติม

คณาจารย์บริหารการสอน โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหารและอาจารย์
ภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียด ที่ผู้บริหาร เห็นว่า
ปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติน้อยคือ สนับสนุนให้อาจารย์ใช้เทคนิคและ
วิธีสอนใหม่ ๆ และสนับสนุนให้อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนการสอนหลาย ๆ
วิธี นอกจากนี้ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติน้อย

คณาจารย์จัดปัจจัยและสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน
โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า
ปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียด ที่ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมากคือ การจัดหาคู่มือครู
หนังสือเรียนประจำวิชาไว้แนะนำให้นักศึกษาใช้เป็นแบบเรียน การจัดหาหนังสืออ่านประกอบ
หนังสือกำหนดให้เลือกอ่าน วารสาร เอกสาร ให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างเพียงพอ
และ จัดหาหลักสูตร คู่มือครู และโครงการสอนให้อาจารย์ค้นคว้าอิสระทั่ว ที่นักศึกษา

เห็นว่าปฏิบัติมากคือ การจัดหาหนังสืออ่านประกอบ หนังสือกำหนดให้เลือกอ่าน วารสาร เอกสาร ให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดอย่างเพียงพอ การจัดหาห้องเรียนภาษาไทยมีขนาดเหมาะสมพอที่อาจารย์และนักศึกษาจะทำกิจกรรมต่าง ๆ และการจัดหาหนังสือเรียนประจำวิชาไว้แนะนำให้นักศึกษาใช้เป็นแบบเรียน สำหรับอาจารย์ภาษาไทยนั้น เห็นว่าปฏิบัติน้อยทุกเรื่อง ส่วนที่ผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปฏิบัติน้อยคือ การจัดให้มีห้องภาษาไทย หรือศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย หรือมุมภาษาไทย สำหรับนักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง การสนับสนุนให้มีการจัดบริเวณวิทยาเขต หรือสภาพภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย และการจัดหาสื่อทัศนูปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างเพียงพอ

๒.๒ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

การดำเนินการด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย โดยส่วนรวมผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดที่ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมากแต่อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติน้อยคือ ศึกษาเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตร และวิเคราะห์จุดประสงค์ของรายวิชาภาษาไทยแต่ละรายวิชา แล้วเขียนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

การดำเนินการด้านการจัดการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด ผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เห็นว่าปฏิบัติมาก ยกเว้นจุดประสงค์ที่มีความรักและซาบซึ้งในวรรณกรรมไทยอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เห็นว่าปฏิบัติน้อย

การดำเนินการด้านโครงสร้างและเนื้อหา โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด ผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เห็นว่าปฏิบัติมาก ยกเว้น

การศึกษา เรื่องการจัดโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยโดยรวมทั้งรายวิชา
พื้นฐานทั่วไป และรายวิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์ ส่วนที่ผู้บริหาร และอาจารย์ภาษาไทยเห็นว่า
ปฏิบัติมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าปฏิบัติน้อยคือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย
เพื่อเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียน นอกจากนี้ผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา
เห็นว่าปฏิบัติน้อย

การดำเนินการตามหลักการจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวม
ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติมาก เมื่อ
พิจารณารายละเอียด ผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เห็นว่าปฏิบัติมาก ยกเว้น
การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับนักศึกษา และการประเมินผลและ
ปรับปรุงความรูพื้นฐานของนักศึกษาก่อนที่จะลงมือสอน ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมากที่สุด แต่
อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เห็นว่าปฏิบัติน้อย

วิธีสอนที่อาจารย์ภาษาไทยนำมาใช้ โดยส่วนรวมผู้บริหาร เห็นว่า
อาจารย์ภาษาไทยใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ มาก แต่อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าใช้น้อย เมื่อ
พิจารณารายละเอียด ผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า
วิธีสอนที่อาจารย์ภาษาไทยนำมาใช้มากที่สุดคือ วิธีการบรรยายหรืออธิบาย การอภิปราย
การแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า ระดมความคิด หรือแบ่งหมทำงาน และวิธีให้นักศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเอง ส่วนที่เห็นสอดคล้องกันว่าใช้น้อยคือ วิธีการแก้ปัญหา การใช้สถานการณ์
จำลอง วิธีสอนโดยใช้ศูนย์การเรียน และการสอนเป็นคณะ

งานกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร และอาจารย์
ภาษาไทย เห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก แต่นักศึกษาเห็นว่า
จัดน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียด ผู้บริหาร เห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ
มากทุกกิจกรรม อาจารย์ภาษาไทย เห็นว่ากิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือ กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด
กิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน และกิจกรรมเกี่ยวกับหลักภาษาไทย
ที่เห็นว่าจัดน้อยคือ กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน และกิจกรรมเกี่ยวกับวรรณคดี นักศึกษา
เห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยจัดกิจกรรมต่าง ๆ น้อยทุกกิจกรรมยกเว้นกิจกรรมเกี่ยวกับ
การเขียน สำหรับกิจกรรมที่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็น

สอดคล้องกันว่าจัดมากคือ กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน

งานการใช้สื่อการสอน โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยใช้สื่อการสอนน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าใช้น้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายละเอียด ที่ผู้บริหารเห็นว่าใช้มาก คือ รูปภาพ สมุดภาพ นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย อาจารย์เห็นว่าใช้สไลด์น้อยที่สุด นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย นักศึกษาเห็นว่าใช้น้อยที่สุดคือ แผ่นใสและเครื่องฉายภาพขามสี่ระยะ สไลด์ และภาพยนตร์หรือวิดีโอเทป นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย ส่วนสื่อการสอนที่ผู้บริหารเห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยใช้มาก แต่อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษาเห็นว่าใช้น้อยคือ รูปภาพ สมุดภาพ

๒.๓ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

การดำเนินการตามหลักการด้านการวัดและประเมินผล โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษาเห็นว่าปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยปฏิบัติตามหลักการด้านการวัดและประเมินผลมากทุกข้อ ยกเว้น การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของตนเองและเพื่อนร่วมชั้น ผู้บริหารเห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษาเห็นว่าปฏิบัติน้อย

วิธีการวัดและประเมินผลการเรียน โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าใช้น้อย เมื่อพิจารณารายละเอียด ที่ผู้บริหารเห็นว่าใช้มาก คือ การสอบข้อเขียนทั้งปรนัย และอัตนัย การให้นักศึกษาทำรายงานเสนอผลการค้นคว้า การอภิปรายแสดงความคิดเห็น และการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมทางภาษาของนักศึกษา เป็นรายบุคคล ที่เห็นว่าใช้น้อยคือ การถามตอบปากเปล่า และการจัดกิจกรรม ที่อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าใช้มากคือ การสอบข้อเขียนทั้งปรนัยและอัตนัย การให้อภิปรายแสดงความคิดเห็น การถามตอบปากเปล่า และการให้นักศึกษาทำรายงานเสนอผลการค้นคว้า ที่เห็นว่าใช้น้อยคือ การสังเกตและบันทึกพฤติกรรมทางภาษาของนักศึกษาเป็นรายบุคคล และการจัดกิจกรรม นักศึกษาเห็นว่าวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนที่อาจารย์ภาษาไทย

ไข่มกคือ การสอบขอเขียนทั้งปรนัยและอัตนัย และการให้นักศึกษาทำรายงานเสนอผล
การคนควา นอกจากนี้เห็นว่าไข่มกน้อย สำหรับวิธีที่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และ
นักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่าไข่มกคือ การสอบขอเขียนทั้งปรนัย และอัตนัย
และการให้นักศึกษาทำรายงานเสนอผลการคนควา ส่วนที่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าไข่มกน้อย
คือการจัดกิจกรรม

ระยะเวลาที่อาจารย์ภาษาไทยใช้ในการประเมินผลนอกจากการสอบ
กลางภาค และสอบปลายภาค โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษา
มีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยใช้เวลาอื่นนอกจากการสอบกลางภาคและ
สอบปลายภาคมาประเมินผลการเรียนน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียด ทั้งผู้บริหาร อาจารย์
ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าไข่มกน้อยคือ การวัดผลทุกครั้ง เมื่อสอนจบ
ในแต่ละคาบ และการวัดผลเกือบทุกครั้ง ส่วนการวัดผลเมื่อจบบทเรียนแต่ละบทนั้นผู้บริหาร
และอาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าไข่มกมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าไข่มกน้อย

๓. ขอเสนอแนะของผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เกี่ยวกับ
หลักสูตรและกระบวนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ

คานการบริหารและการบริการหลักสูตร ผู้บริหารเสนอว่า ควรมีการ
อบรมสัมมนาอาจารย์ภาษาไทย เกี่ยวกับวิธีการสอนใหม่ ๆ ใหม่มากขึ้น อาจารย์ภาษาไทย
เสนอว่า เมื่อมีการปรับปรุงหลักสูตรแต่ละครั้งควรวินิจฉัยอาจารย์ภาษาไทยแต่ละวิทยาเขต
ไคประชุมสัมมนา หรือมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ และแนวทางการ
แก้ไข โดยเฉพาะคานเนื้อหาของหลักสูตรที่จะจัดให้แก่มเรียน เพื่อให้หลักสูตรที่ปรับปรุงมี
เนื้อหาที่ทันสมัย เมื่อมีการนำหลักสูตรไปใช้จะไคเข้าใจตรงกัน นอกจากนี้ยัง เสนออีกว่า
ควรมีการนิเทศอาจารย์ภาษาไทย เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยอีกด้วย
นักศึกษา เสนอว่าควรวินิจฉัยให้มีการบริการหลักสูตรใหม่มากขึ้น โดยเฉพาะควรวินิจฉัย
โศกทัศน์ปดรณที่จำเป็นใหม่มากขึ้น

กานจุดประสงค์ของหลักสูตร ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ภาษาไทย เสนอว่า จุดประสงค์ที่ใช้อยู่ในขณะนี้มีความชัดเจน ครอบคลุม และเหมาะสมแล้ว นักศึกษา เสนอว่า ควร เน้นจุดประสงค์ในการฝึกทักษะทางภาษา เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพมากขึ้น

กานอัตราเวลาเรียน ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เสนอว่า อัตราเวลาเรียนตามที่ไ้ระบุไว้ในหลักสูตรคือ ๓ คาบ / สัปดาห์ มีความเหมาะสมแล้ว

กานเนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไป ผู้บริหาร เสนอว่า มีความเหมาะสมทั้งทางด้าน โครงสร้างและเนื้อหา อาจารย์ภาษาไทย เสนอว่า ควรมีการปรับปรุง เนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไป ให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะ เนื้อหาที่นำมา เรียนควรมีประโยชน์คืออาชีพของนักศึกษา และควรจัดความซ้ำซ้อนของ เนื้อหาบาง นอกจานี้ยัง เสนออีกว่าควรจัดเนื้อหาให้ เหมาะสมกับ เวลาเรียนอีกด้วย นักศึกษา เสนอว่า เนื้อหาที่มีความเหมาะสมแล้ว

กานเนื้อหาวิชาถกนธุรกิจสัมพันธ์ ผู้บริหาร เสนอว่า เนื้อหาที่มีความเหมาะสม แล้ว อาจารย์ภาษาไทย เสนอว่าควรปรับปรุง เนื้อหาโดย เฉพาะให้ เน้นทางด้านการใช้ ภาษาไทยทางธุรกิจ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงาน และควรจัดความซ้ำซ้อนของ เนื้อหาบาง นักศึกษา เสนอว่าควร เพิ่ม เนื้อหาที่เกี่ยวกับภาษาไทยธุรกิจ เพราะจะได้นำไปประกอบอาชีพได้

กานเอกสารหลักสูตร และคู่มือครู ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ภาษาไทย เสนอว่ายังขาดเอกสารหลักสูตรและคู่มือครูจึงควรจัดทำเอกสารหลักสูตร และคู่มือครูของ สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และจัดให้อาจารย์ใช้ อย่างทั่วถึง

กานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหาร เสนอว่า อาจารย์ ภาษาไทยควรจัดกิจกรรมเสริมบ้างตามที่เห็นสมควร และพอเหมาะแก่เวลา อาจารย์ ภาษาไทย เสนอว่า ควรมีการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น โดยเฉพาะการให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในกิจกรรมนั้น และให้ปฏิบัติอย่างจริงจังตามเวลาที่มียู่ จะ เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษา เกิดความสนใจและ เกิดความต้องการ เรียนวิชาภาษาไทย เพราะโดยปกตินักศึกษา สายอาชีพจะไม่ค่อยสนใจวิชาสามัญ นักศึกษา เสนอว่าอาจารย์ควรจัดกิจกรรม นักศึกษา เสนอว่าอาจารย์ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นกิจกรรมในชั้นเรียน และกิจกรรมเสริม

หลักสูตรมากขึ้นและสม่ำเสมอ เพื่อให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกัน และได้แสดงออกในทางที่เหมาะสม กิจกรรมที่เสนอแนะคือ กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้งควรจัดให้มีการศึกษานอกสถานที่ด้วย

ด้านการวัดและประเมินผล ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย เสนอว่าการวัดและประเมินผลตามที่หลักสูตรกำหนดไว้คือ ภาคเรียนละ ๒ ครั้งมีความเหมาะสมแล้ว นักศึกษา เสนอว่าควรเพิ่มการวัดและประเมินผลให้มากขึ้น เช่นวัดผลทุกครั้ง เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท เพื่อให้ศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

ขอเสนอแนะอื่น ๆ ผู้บริหาร เสนอว่าควรจัดให้อาจารย์ภาษาไทยทุกคนในแต่ละวิทยาเขตได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน เช่น เรื่องวิธีสอน และการทำความเข้าใจหลักสูตร อาจารย์ภาษาไทย เสนอว่า ขอให้ทางวิทยาเขตสนับสนุนวิชาภาษาไทยบาง นักศึกษา เสนอว่า ควรจัดให้มีการศึกษานอกสถานที่ตามความเหมาะสม เช่น ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย

ความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

๑.. การบริหารและการบริการหลักสูตร

ด้านการเตรียมบุคลากร โดยส่วนรวมผู้บริหารเห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียด ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติมากคือ เฉลี่ยชั่วโมงสอนให้อาจารย์ภาษาไทยแต่ละคนอย่างเหมาะสม และการจัดอาจารย์เขาสอนในระดับชั้นต่าง ๆ โดยพิจารณาตามความรู้ ความสามารถและความสมัครใจของอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภา ลิ้มปัสเสถียร (๒๕๒๕ : ๕๕) ที่พบว่าผู้บริหารและครู มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและการบริการหลักสูตรด้านการเตรียมบุคลากรอยู่ในระดับมาก คือ มีการเฉลี่ยชั่วโมงสอนให้แก่ครูภาษาไทยอย่างเหมาะสม จัดครูเขาสอนในระดับชั้นต่าง ๆ โดยพิจารณาตามความรู้ ความสามารถและความสมัครใจของครู ส่วนการนิเทศแก่อาจารย์ภาษาไทยเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เขาใจและสามารถดำเนินการไปตามหลักการของหลักสูตร

ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติน้อยนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลไม่มีหน่วยงานศึกษานิเทศก์โดยตรง ในการนี้เทศาจารย์แต่ละครั้งจึงให้ผู้บริหารเป็นผู้แทน แต่เนื่องจากผู้บริหารอาจจะไม่มีเวลาเพียงพอประกอบกับไม่ได้รับการอบรมมาทางการสอนภาษาไทยโดยตรง จึงทำให้ไม่สามารถนิเทศอาจารย์ภาษาไทยได้บ่อยครั้ง

คานการบริหารการสอน โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดที่ผู้บริหารเห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าปฏิบัติน้อยคือ การสนับสนุนให้อาจารย์ใช้เทคนิคและวิธีสอนใหม่ ๆ และสนับสนุนให้อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนการสอนหลาย ๆ วิธี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภา ลิ้มเลิศเสถียร (๒๕๒๔ : ๕๕) ที่พบว่าผู้บริหารเห็นควรมีการสนับสนุนให้ครูใช้เทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ และสนับสนุนให้ครูใช้วิธีวัดและประเมินผลหลาย ๆ วิธี ในกรณีนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีเกณฑ์ในการดำเนินการคานการบริหารการสอนแตกต่างไปจากอาจารย์ภาษาไทย คือผู้บริหารมีความคาดหวังว่าอาจารย์ทุกคนควรได้รับการสนับสนุนให้มีการปรับปรุงการทำงานของตนให้ดีขึ้น แต่ในทางปฏิบัติแล้วอาจารย์ภาษาไทยได้พบเห็นปัญหาต่าง ๆ โดยตรงจึงเห็นว่าเรื่องต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับ การสนับสนุนยังไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ ส่วนที่ผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติน้อย คือการประชุมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการทำแผนการสอนร่วมกัน ก่อนเปิดภาคเรียน การติดตามผลการทำแผนการสอนไปปฏิบัติจริง เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และการประชุมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนวิชาเดียวกันเป็นระยะ ๆ เพื่อแก้ปัญหาารวมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขาว สุรินทร์ (๒๕๒๕ : ๗๕) ที่พบว่า ครูเห็นว่าจัดให้มีการประชุมสัมมนาครูสอนในวิชาเดียวกันเป็นระยะ ๆ เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น มีการปฏิบัติ

คานการจัดปัจจัยและสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดที่ผู้บริหารเห็นว่าปฏิบัติมากคือ การจัดหาคู่มือครูหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดต่าง ๆ ไว้ให้อาจารย์ผู้สอนทุกรายวิชา ก่อนเปิดภาคเรียน จัดหาหนังสือเรียนประจำวิชาไว้แนะนำให้นักศึกษาใช้ เป็นแบบเรียน จัดหาหนังสืออ่านประกอบ หนังสือกำหนดให้เลือกอ่าน วารสาร เอกสาร ให้นักศึกษาคนควาในห้องสมุดอย่างเพียงพอ และจัดหาหลักสูตร คู่มือครูและโครงการสอนให้อาจารย์คนควาได้สะดวก ที่นักศึกษาเห็นว่าปฏิบัติ

มากคือ จัดหาหนังสืออ่านประกอบ หนังสือกำหนดให้เลือกอ่านวารสาร เอกสาร ให้
 นักศึกษาคนควาในหอสมุดอย่างเพียงพอ การจัดห้องเรียนภาษาไทยมีขนาดเหมาะสมพอที่
 อาจารย์และนักศึกษาจะทำกิจกรรมต่าง ๆ และการจัดหนังสือเรียนประจำวิชาไว้แนะนำ
 ให้นักศึกษาใช้เป็นแบบเรียน สำหรับอาจารย์ภาษาไทยนั้นเห็นว่าปฏิบัติน้อยทุกข้อ ส่วนที่
 ผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติคือ การจัด
 ให้มีห้องภาษาไทย หรือศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย หรือมุมภาษาไทยสำหรับนักศึกษา
 หากความรุดคยตนเอง การสนับสนุนให้มีการจัดบริเวณวิทยาเขตหรือสภาพภายในห้องเรียน
 ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย และการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียน
 การสอนภาษาไทยอย่างเพียงพอ อาจเป็นเพราะวิทยาเขตต่าง ๆ ของสถาบันเทคโนโลยี
 ราชมนูกล ที่เปิดสอนสายวิชาบริหารธุรกิจ ได้จัดให้มีการเรียนการสอนเป็น ๒ รอบ คือ
 รอบเช้า และรอบบ่าย ทั้งยังมีนักศึกษารวมกันทุกระดับ เป็นจำนวนมาก ทางวิทยาเขตจึง
 คงใช้อาคารสถานที่จัดเป็นห้องเรียนอย่างเต็มที่ ดังนั้นจึงไม่มีบริเวณเพียงพอที่จะจัดบริการ
 คานปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนใดตามความต้องการของนักศึกษา สำหรับเรื่อง
 การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นนั้นทางสถาบันควรจะได้จัดงบประมาณคานนี้เพิ่มขึ้น และ
 จัดหาสื่อต่าง ๆ เพื่อให้บริการแก่ครูให้มากขึ้น อย่างไรก็ตามการจัดสรรงบประมาณย่อมมี
 ชี้แจงจำกัด ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษาก็ควรขอความร่วมมือจากท้องถิ่น
 ที่ตั้งวิทยาเขตให้ช่วยสนับสนุนในคานการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นบ้าง ทั้งนี้เมื่อมี
 อุปกรณ์ต่าง ๆ ใช้อย่างเพียงพอแล้ว การสอนภาษาไทยก็น่าที่จะประสบผลสำเร็จได้โดยง่าย

๒. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ

การคานการคานจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยส่วนรวมผู้บริหารเห็นว่า
 ปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดผู้บริหารเห็นว่า
 อาจารย์ภาษาไทยปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าปฏิบัติน้อย ทั้งในคานการศึกษา
 เกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตร และวิเคราะห์จุดประสงค์ของรายวิชา
 ภาษาไทยแต่ละรายวิชาแล้ว เขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม อาจเป็นเพราะผู้บริหารได้
 คาคหวังว่าการคานการในคานนี้เป็นหน้าที่ที่อาจารย์ทุกคนต้องปฏิบัติก่อนที่จะลงมือสอน
 เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ตามที่หลักสูตรได้วางไว้ ส่วนอาจารย์ภาษาไทย

ก็โคคาคหวังคนเองในค่านนี้สูง เช่นเดียวกับผู้บริหาร และก็โคปฏิบัติตามหลักการค่าน
จุดประสงค์ของหลักสูตรแล้ว แต่เนื่องจากอาจารย์โคคาคหวังไวสูงกว่าความเป็นจริง
จึงมีความเห็นวายังไม่สามารถค่านการค่านนี้โคมากเท่าที่ควร

การค่านการค่านการจกการ เรียงการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของ
หลักสูตร โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้อง
กันวปฏิบัติมาก ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ จิรภา ลิ้มป์เลิศเสถียร (๒๕๒๔ : ๑๐๓)
พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (๒๕๒๕ : ๑๒๖) จริญญา เกษมสายชนม์ (๒๕๓๐ : ๔๕) และสุมาลี
เถียรทอง (๒๕๓๐ : ๑๕๐) ที่พบว่าครภาษาไทยสามารถสอนโคบรรลุจุดประสงค์ของ
หลักสูตรโคมาก ส่วนจุดประสงค์ที่วใหม่มีความรักและซาบซึ้งในวรรณกรรมไทยอัน เป็นมรดก
ทางวัฒนธรรมของชาติ ผู้บริหารเห็นวปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา
เห็นวปฏิบัติน้อย อาจเป็นเพราะเนื้อหาววิชาภาษาไทยที่จกไว้ เป็นบทเรียนสำหรับนักศึกษา
สายวิชาบริหารธุรกิจ ส่วนใหญ่จะมุ่ง เน้นในเรื่องการใช้ภาษาไทยทางธุรกิจ เพื่อนำไป
ประกอบอาชีพ จะจกให้เรียนวรรณคดีมรดกเพียง ๔ ภาคเรียนเท่านั้น คือในระกัย
ปวช.ปีที่ ๑ และปวช.ปีที่ ๒ ทั้งนี้เนื้อหาวรรณคดีมรดกบาง เรื่องที่จกมา เป็นบทเรียนนั้น
มิโคนำมาหมกทั้ง เรื่อง เป็นเพียงแค่คัดคักคองมา เฉพาะตอนที่ผู้จกทำหลักสูตร เห็นว
ควรจะศึกษาเท่านั้น จึงทำให้นักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นวยังปฏิบัติในจุดประสงค์
ขอน้อย

การค่านการค่านโครงสร้างและเนื้อหา โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์
ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันวปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
จิรภา ลิ้มป์เลิศเสถียร (๒๕๒๔ : ๕๖) ที่พบว่า ครภาษาไทยโคค่านการตามหลักการค่าน
จุดประสงค์ของหลักสูตรมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดสำหรับเรื่องการจัดโครงสร้างและ
เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยโครวมทั้งรายวิชาพื้นฐานทั่วไป และรายวิชาแกนธุรกิจ
สัมพันธ์นั้นผู้บริหารเห็นวปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทยเห็นวปฏิบัติน้อย อาจเป็นเพราะ
อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่ยังไม่โคเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับ เรื่องการนำหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพไปใช้ ในกรณีนี้เพื่อใหการ เรียงการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
ควรควรจะโคกำหนดจุดประสงค์การ เรียงแต่ละหน่วยการเรียน เพื่อจะโคจัดการ เรียง
การสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่หลักสูตรโคระบุไว้ ส่วนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

เพื่อเสริมการ เรียนการสอนในชั้นเรียน ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ภาษาไทย เห็นว่าปฏิบัติมาก แต่นักศึกษา เห็นว่าปฏิบัติน้อย ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะว่าอาจารย์ภาษาไทยคิดว่าได้จัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยอย่าง เพียงพอแล้ว แต่เนื่องจากมีเวลาจำกัดสำหรับการจัด กิจกรรมแต่ละครั้ง จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ทุกคน นักศึกษาจึง เห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรน้อย

การดำเนินการตามหลักการด้านการ เรียนการสอน โดยส่วนรวมผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยดำเนินการ ตามหลักการด้านการ เรียนการสอนมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดทั้งผู้บริหาร อาจารย์ ภาษาไทย และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติมาก ยกเว้นการวางแผนการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับนักศึกษา และการประเมินผลและปรับปรุงความรู้ พื้นฐานนักศึกษาก่อนที่จะลงมือสอน ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมากที่สุด แต่อาจารย์และนักศึกษา เห็นว่าปฏิบัติน้อย อาจเป็นเพราะผู้บริหารได้วางแผนหมายว่าดำเนินการทั้ง ๒ ประการ กังกล่าว เป็นสิ่งที่อาจารย์ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง แต่อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่คงจะไม่มีเวลา เพียงพอที่จะสามารถดำเนินการตามเป้าหมายได้ แม้จะทราบดีว่าเป็น เรื่องที่ควรปฏิบัติ ก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากเวลาในการปฏิบัติงานประจำส่วนใหญ่โดย เฉพาะงานสอนก็เกือบจะ สอนไม่ครบตามกำหนดอยู่แล้ว เพราะมีคาบการสอนถึงประมาณ ๓๐ - ๓๕ คาบ / สัปดาห์ กังงานวิจัยของ นพมาศ รัตนปริศากุล (๒๕๒๓ : ๗๖ - ๗๗) ที่พบว่าครุมีปัญหาในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน เพราะมีงานมากจนไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมอุปกรณ์หรือกิจกรรม

การดำเนินการด้านวิธีสอน โดยส่วนรวมผู้บริหาร เห็นว่าอาจารย์ภาษาไทย ใคนำวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้มาก แต่อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษาเห็นว่าใช้น้อย ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภา ลิมป์เลิศเสถียร (๒๕๒๔ : ๑๐๔) จริญญา เกษมสายชนม์ (๒๕๓๐ : ๕๖) และธีระนุช ทีปะपाल (๒๕๓๑ : ๗๖) ที่พบว่าครุภาษาไทยนำวิธีสอน แบบต่าง ๆ มาใช้น้อย แต่ผู้บริหาร เห็นว่าใช้มาก เมื่อพิจารณารายละเอียดทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีสอนที่อาจารย์ภาษาไทยใช้ มากคือ วิธีบรรยายหรืออธิบาย วิธีอภิปราย วิธีแบ่งกลุ่มศึกษาคนควา ระดมความคิด หรือ แบ่งหมทำงาน และวิธีให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ วรรณานนท์ (๒๕๒๔ : ๕๔) ที่พบว่า ครุภาษาไทยใช้วิธีการบรรยาย และยกตัวอย่าง

ประกอบมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ภาษาไทยคิดว่าวิธีการสอนดังกล่าว เป็นวิธีที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและติดตามเนื้อหาได้ก็ อีกทั้งประหยัดเวลาในการเตรียมการสอน และไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคประกอบมากเช่นวิธีสอนแบบอื่น ๆ ดังนั้นอาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่จึงเลือกใช้วิธีการบรรยายและอธิบายเป็นวิธีสอน สำหรับวิธีสอนที่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าใช้น้อยคือ วิธีการแก้ปัญหา การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้ศูนย์การเรียนรู้ และการสอนเป็นคณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (๒๕๒๔ : ๑๓๔) และจวิัญ เกษมสายชนม์ (๒๕๓๐ : ๕๐) ที่พบว่า วิธีสอนที่ครูภาษาไทยใช้น้อยคือ การใช้สถานการณ์จำลองและเกม การสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ และการสอนเป็นคณะ

ค่านิจกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ภาษาไทยเห็นว่า อาจารย์ภาษาไทยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก แต่นักศึกษาเห็นว่าจึคน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียด ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมที่จัดมากคือ กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน เช่น เขียนข่าว เขียนบทความ บันทึก จดหมาย เรื่องสั้น ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภา สิมป์เลิศเสถียร (๒๕๒๔ : ๑๐๘) ที่พบว่าครูภาษาไทยจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนมาก เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพ และน่าสนใจยิ่งขึ้นอาจารย์ภาษาไทยควรจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทั้งนี้กิจกรรมที่จัดนั้นไม่ควร เน้นกิจกรรมเพื่อทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ และควรให้นักศึกษาได้มีโอกาสรวมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้นักศึกษาได้แสดงออกและเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชาภาษาไทย

ค่านิจการใช้สื่อการสอน โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยใช้สื่อการสอนน้อย แต่นักศึกษาเห็นว่าใช้น้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล สนั่นเครื่อง (๒๕๓๒ : ๑๑๗) เขาว สุรินทร์ (๒๕๓๑ : ๑๑๑) สุมาลี เกียรติทอง (๒๕๓๐ : ๑๕๒) จวิัญ เกษมสายชนม์ (๒๕๓๐ : ๕๐) พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (๒๕๒๔ : ๑๓๔) วิไลลักษณ์ วณานันท์ (๒๕๒๔ : ๕๖) ที่พบว่าครูภาษาไทยใช้สื่อการสอนน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดผู้บริหารเห็นว่าอาจารย์ภาษาไทยใช้รูปภาพ และสมุดภาพมาก นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย อาจารย์ภาษาไทยเห็นว่าใช้สื่อที่น้อยที่สุด นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย นักศึกษาเห็นว่าใช้ภาพยนตร์หรือวีดีโอ เทป สไลด์ และแผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

น้อยที่สุด นอกจากนี้เห็นว่าใช้น้อย อาจเป็นเพราะสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันที่มีจุดประสงค์เน้นการศึกษาสายอาชีพ ดังนั้นสถาบันฯ จึงต้องจัดสรรงบประมาณ เพื่อจัดซื้อสื่อการสอนทางสายอาชีพ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด และเครื่องใช้ในสำนักงาน สำหรับให้นักศึกษาใช้ฝึกงานในสถาบัน ซึ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้มีราคาแพงทั้งยังต้องจัดสรรให้พอเหมาะกับจำนวนนักศึกษาซึ่งมีเป็นจำนวนมาก จึงอาจทำให้งบประมาณสำหรับสื่อการสอนวิชาสามัญ โดยเฉพาะวิชาภาษาไทยลดน้อยลงไป ประกอบกับอาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายจึงเห็นว่าใช้สื่อการสอนน้อย อย่างไรก็ตามแนวทางสถาบันฯ จะมีงบประมาณจัดซื้อสื่อการสอนน้อย หรือมีสื่อการสอนไม่เพียงพอ อาจารย์ก็สามารถจัดหาสื่อการสอนได้ด้วยตนเอง โดยการนำเศษวัสดุหรืออุปกรณ์ที่หาได้ในท้องถิ่น มาใช้ประกอบการสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน

๓.. การวัดและประเมินผลการ เรียนการสอนภาษาไทย

การดำเนินการตามหลักการวัดและประเมินผลการ เรียน โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหารอาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษา เห็นว่าปฏิบัติมาก ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ เขาว์ สุรินทร์ (๒๕๓๑ : ๑๑๑) สุมาลี เดียร์ทอง (๒๕๓๐ : ๑๕๗) จริญญา เกษมสายชนม์ (๒๕๓๐ : ๕๑) และพวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (๒๕๒๘ : ๑๓๗) ที่พบว่า ครูภาษาไทยมีการปฏิบัติด้านการวัดและประเมินผลมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าปฏิบัติมากยกเว้น การ เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการ เรียนของตนเองและเพื่อนร่วมชั้น ผู้บริหารเห็นว่าปฏิบัติมาก แต่อาจารย์ภาษาไทยและนักศึกษาเห็นว่าปฏิบัติน้อย อาจเป็นเพราะการวัดและประเมินผลการ เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ประกอบกับมีระเบียบของสถาบันฯ ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าจะต้องมี การวัดและประเมินผลการ เรียน ดังนั้นอาจารย์ภาษาไทยจึงปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาตามมาภายหลัง

วิธีการวัดและประเมินผลการ เรียน โดยส่วนรวม ผู้บริหาร และอาจารย์ภาษาไทย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ภาษาไทยใช้วิธีการวัดและประเมินผลการ เรียนการสอนมาก ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ชีระนุช ที่ปะปาล (๒๕๓๑ : ๖๘) พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (๒๕๒๘ : ๑๒๘) และจิรภา ลิ้มเลิศเสถียร (๒๕๒๘ : ๕๗ - ๕๘)

แต่นักศึกษาเห็นว่าใช้น้อย เมื่อพิจารณารายละเอียด ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ภาษาไทย และ นักศึกษาเห็นว่า วิธีการวัดและประเมินผลที่อาจารย์ภาษาไทยนำมาใช้มากที่สุดคือ การสอบ ข้อเขียนทั้งปรนัย และอัตนัย และการให้นักศึกษาทำรายงานเสนอผลการค้นคว้า ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ จิรภา ลิ้มป์เลิศเสถียร (๒๕๒๘ : ๑๐๖) ที่พบว่าวิธีการวัดและประเมินผล ที่ครูภาษาไทยนำมาใช้มากที่สุดคือ การสอบข้อเขียนทั้งปรนัย และอัตนัย และการให้นักเรียนทำ รายงานเสนอผลการค้นคว้า เพื่อให้การ เรียนการสอนภาษาไทยได้ผล อาจารย์ภาษาไทย ควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลการ เรียนหลายวิธีประกอบกันไป เพื่อที่จะได้วัดและประเมิน ผลการ เรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพราะความหลักการและการวัดผลการ เรียน การสอนมีหลายวิธี การที่ครูใช้การสอบวัดผลเพียงอย่างเดียวจะทำให้เสียเวลาการเรียน การสอนซึ่งมีน้อยอยู่แล้ว และบางครั้งอาจจะได้ผลไม่ตรงกับความจริง เนื่องจากนักศึกษา อาจทราบแนวข้อสอบจึงสอบผ่านและไต่คะแนนมาก ดังนั้นอาจารย์ภาษาไทยควรจะได้รับ การอบรม เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการ เรียนหลาย ๆ วิธีเพื่อจะได้สามารถเลือกใช้ ให้เหมาะสมกับบทเรียนและกิจกรรมที่จัดขึ้น

ระยะเวลาที่ใช้ประเมินผลนอกจากการสอบกลางภาคและสอบปลายภาค โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหารอาจารย์ภาษาไทย และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์ ภาษาไทยใช้ระยะเวลาอื่นนอกจากการสอบกลางภาคและสอบปลายภาคน้อย อาจเป็นเพราะ การวัดและประเมินผลในสถานศึกษาจะต้อง เป็นไปตามระเบียบของสถาบันการศึกษา ซึ่ง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้กำหนดไว้ว่า ใ้มีการวัดและประเมินผลการ เรียนภาคละ ๒ ครั้ง คือสอบกลางภาค และสอบปลายภาค ดังนั้นอาจารย์ภาษาไทยจึงยึดถือเป็นหลัก ปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เมื่อพิจารณารายละเอียดที่ผู้บริหาร เห็นว่าปฏิบัติมากที่สุดคือการวัดผล เมื่อ จบบทเรียนแต่ละบท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์ (๒๕๒๘ : ๕๕) ที่พบว่าวิธีการวัดผลและประเมินผลเมื่อจบบทเรียนแต่ละเรื่อง และวัดผลอย่างสม่ำเสมอ เป็นการดี เพราะจะทำให้ครูได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ทั้งยังเป็น การเร้าความ สนใจของผู้เรียน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะพบทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ ส่วน ระยะเวลาอื่น ๆ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าใช้น้อย ดังนั้นอาจารย์ภาษาไทย จึงควรใช้วิธีการประเมินผลการ เรียนหลายวิธีและควรมีการประเมินผลการ เรียนตลอดเวลา ที่มีการ เรียนการสอน เพื่อที่อาจารย์จะได้ทราบผลความก้าวหน้าของนักศึกษาอยู่ตลอดเวลา ทั้งยังสามารถช่วยเหลือนักศึกษาได้ทันทีหากมีปัญหาลูกเกี่ยวกับการ เรียน

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

๑. ควรอบรมและสัมมนาอาจารย์ภาษาไทยของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในเรื่องจุดมุ่งหมายของรายวิชา เนื้อหารายวิชา กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
๒. ควรจัดอบรมสัมมนาแก่หัวหน้าสถานศึกษา หรือฝ่ายที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละวิทยาเขต เพื่อให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจและจะได้นำไปปฏิบัติ เป็นแนวเดียวกัน
๓. ควรจัดให้มีหน่วยศึกษานิเทศก์สำหรับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลโดยเฉพาะ เพื่อจัดการนิเทศแก่อาจารย์ภาษาไทยในเรื่องการเรียนการสอน
๔. ควรจัดตั้งศูนย์บริการทางวิชาการ เพื่อให้บริการทางด้านการเรียนการสอนแก่อาจารย์ภาษาไทย และอาจารย์ในหมวดสามัญอื่น ๆ
๕. ควรจัดทำหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาไทยฉบับของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้ อาจารย์และนักศึกษาได้ใช้ เป็นแนวเดียวกัน
๖. ควรจัดทำเอกสารหลักสูตร และคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ฉบับของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ไว้ให้อาจารย์ภาษาไทยได้นำไปใช้ เป็นแนวเดียวกัน

ขอเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

๑. ควร เปิดโอกาสให้อาจารย์ภาษาไทยทุกคนได้มีส่วนร่วมหรือสัมมนา ที่ส่วนราชการ หรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จัดขึ้น
๒. ควรสนับสนุนในเรื่องงบประมาณ สำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และการจัดซื้อรวมทั้งการผลิตสื่อการเรียนให้มากขึ้น
๓. ควรจัดให้มีห้องภาษาไทยไว้บริการแก่อาจารย์ และนักศึกษาในการค้นคว้าและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
๔. ควรศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตร เพื่อจะได้อธิบายชี้แจงให้อาจารย์เข้าใจอันจะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ควรให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยให้การสนับสนุนส่งเสริมให้เด็กศึกษากับวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนในสถาบันฯ

ขอเสนอแนะสำหรับอาจารย์ภาษาไทย

๑. ควรศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ควรมีการปรับปรุง และเลือกใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี เพื่อให้เหมาะสมกับบทเรียนที่สอน และเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

๓. ควรจัดกิจกรรมและเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน ทั้งนี้ควรให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้มากที่สุด

๔. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนอยู่เสมอ เพื่อจะได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ บริหารธุรกิจ พุทธศักราช ๒๕๒๔ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ พุทธศักราช ๒๕๓๑ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ

๒. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตร และการเรียนการสอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

๓. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแบบเรียนวิชาภาษาไทยทุกรายวิชา ที่ระบุไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล